

holde det, og da der med Monopolet paa Færgefarten følger visse Forpligtelser mod det Offentlige, forekommer det mig — selv affect fra, at det er et Monopol, i hvis Besiddelse de Paagjældende ikke paa anden Maade kunne hæbdes — at være selvstændigt i sin Orden og at være i Statens Interesse, at Indgreb, der tildeels umuliggjøre Færgeriets Betydning, blive paatalte og straffede.

Da Ingen ellers forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved Sagens Overgang til 2den handling vedtoges eenstemmig med 44 Stemmer.

Den næste Sag paa Dagsordenen var: Første Behandling af „Forflag til Lov om Salget af de Statskassen tilhørende Jorder, der hidtil have været henlagte til Snoghøi Færgegaard.“ (Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2213 ff.)

Sobiesen: Jeg har blot begjært Ordet for at spørge den høitærede Finantsminister, om der fra hans Side vilde være Noget veien for, at den tidligere Correspondance angaaende denne Sag, som rimeligviis foreligger i Finantsministeriet, bliver fremlagt paa Thingets Bord til Afbenyttelse for Medlemmerne. Da det er en Sag, der hidtil har været underkastet forskjellige Fluctuationer og har været seet fra forskjellige Synspunkter af de forskjellige Ministerier, kunde det vist ikke være uden Interesse at gjøre sig bekendt med Actstykkerne i denne Sag.

Finantsministeren: Jeg skal dertil sige, at Actstykkerne naturligtviis skulle være til Tjeneste; men jeg skal dog foretrække, at de, istedetfor paa Thingets Bord, blive henlagte i Bureauet, hvor ethvert Medlem, der ynskede at sætte sig ind i dem, kunde have Afgang til at faae dem at see.

Jessen: Jeg har med megen Interesse seet dette Lovforslags Forelæggelse, da det der- ved er kommet til min Kundskab, hvad jeg beklager, at jeg ikke vidste i 1863, at Afsløsningen

af den Færgerettighed, hvorom der her er Spørgsmaal, vil kunne tilveiebringes paa en for Staten temmelig billig Maade. Det vil nemlig erindres, at, dengang der forhandlede i Rigsdagen om den Lov, som udkom under 11te Februar 1863, hvori — jeg troer, at man kan sige, til almindelig Vællagelse i Sylland — Bestemmelsen om Færgeforbindelsen over Lille Belt mellem Middelfart og Snoghøi blev forandret til, at denne Forbindelse nu skulde være imellem Strib og Fredericia, blev der, som et stærkt Argument for at fremkalde denne Forandring, anført, at det vilde være forbundet med ganske overordentlige Omkostninger at afløse denne Færgeret imellem Snoghøi og Middelfart. Nu sees det imidlertid af dette Lovforslag, at man antager, at der ved at overdrage den nuværende Besidderinde af Snoghøi Færgegaard disse Jorder, vil kunne opnaaes en Frigivelse af denne Færgefart uden noget særdeles Offer fra Statens Side. Denne Sag giver mig derfor Anledning til at henstille til den høitærede Finantsminister — som jeg isvrigt gjerne skal stemme for — om der er Bemyndigelse, som er forlangt i Lovudkastet —, at den Eventualitet maatte tages i Betragtning, at Færgefarten muligviis igjen kunde blive henlagt til Middelfart og Snoghøi; jeg troer ikke, at det vil være saa overmaade mange Aar, inden der viser sig Trang dertil. Jeg skal i den Henseende henvise til, at der indtraf det mærkelige Tilfælde, at Dagen efter, at Jernbanelinien var aabnet fra Fredericia til Kolding og altsaa var kommen i Forbindelse med den slynske Bane, var Overfarten mellem Fredericia og Strib umulig, saa at de Reisende, der kom til Fredericia, ikke kunde blive førte over til Strib, men maatte, hvis deres Reise hastebe, kjøre til Snoghøi, hvor Overfarten var ganske let, og det Samme er indruffet flere Gange i denne Vinter. Tænke vi os nu en Forbindelse tilveiebragt mellem den slynske og jydste Jernbanestrækning ved en Dampfærge, vil Trangen til et bedre Forbund end det mellem Fredericia og Strib gjøre sig gjældende med endnu større Styrke, og jeg skal derfor henstille til den høitærede Finantsminister, om der ikke ved Ordningen af den foreliggende Sag kunde tages Hensyn til den Eventualitet,